

दिष्ट्या अयं दिश-सम्पदांभावे किप् दिशं देशनं ख्यायति
स्त्र्यै-ञ्चै-वा किप्, अन्नप्रादि०नि०वा । १हर्षे २मङ्गले
भाग्यायकदिष्टिशब्दस्य तृतीयान्तस्य रूपमित्यन्ये तेन
शभागेप्रनेत्वर्थे । “अन्योऽन्यगतसौ हार्दा दिष्ट्यादिष्टेप्रति
चाब्रुवन्” भा० आ० १२८अ०

दिष्ट्या लि० दा-गिष्णु । दातरि उणादि० ।

दिह् लोपने अदा० उभ० सक० अनिट् । देग्धि दिग्धे अधि-
क्षत् अधिकृत-अदिग्ध अधिकृत अदिहत् । दिदेह
दिदिहे । देग्धा धेच्छति दिग्धः । “अदिहं चन्दनैः
शुभैः” भट्टिः । “स चन्दनोशोरमृणालदिग्धः” भट्टिः ।
उपसर्गपूर्वकस्य तत्तदुपसर्गद्वयोत्पार्थक्यलोपने । प्रथिदिग्धि
“दन्नास्तपसाभिदिग्धाः” अथ०५।१८।८ “दन्तरजसाव-
दिग्धि” कौ०त०ब्रा०३१ “कवचैः शोणितादिग्धैः” भा०भी०
१३८४ श्लो० “जर्जं वा एतं रसं पृथिव्या उपदीका
उद्दिहन्ति यद्वल्भोकम्” तै०आ०५।२।८ “लोहानां च
मणीनां च मलपङ्कोपदिग्धता” काम०नी० “शिरोगलं
कफोपदिग्धम्” सुश्रु० “यथाधो भूषौ निदिग्धं तदसुया
स्यादेवं तत्” शत०ब्रा० १।७।२।१३

दौ क्षये दि० आत्म० अक० अनिट् । दीयते अदास्त । दिग्धे
ओदित् दोनः । उपसर्गपूर्वकस्य तत्तदुपसर्गद्वयोत्पार्थक्ये
“अथ श्येनो जवसा निरदीयम्” ऋ०४।२७।१ “आपो
नम्रे हतमच्चं वहन्तीः स्वयमत्कैः परिदीयन्ति यद्वीः”
ऋ०२। ३५।१४

दौक्ष मौण्डेय यागे उपनयने नियमव्रतयोरारेये च स्वा०
आ०सक० सेट् । दीक्षते अदीक्षत् । दिदीक्षे दीक्षि-
धृते । “दीक्षस्व मह रामेण त्वरितं तरगाध्वरे” भट्टिः
“यत्नादुह वा एष पुनर्जायते यो दीक्षते” ऐत०ब्रा०२।२२
“कथं नोमध्योऽदीक्षत्” ऐत०ब्रा० २।१८ “ब्रह्मसत्वेण
दीक्षिष्यसाणः” भाग० ३।१।६ क्वचित् वेदे पदत्ययः
“ते ह देवयजनं दिदीक्षुः पञ्चभी०ब्रा०२४।१८ णिच् ।
दीक्षयति “राजानं दीक्षयाभासुः संपंसत्वात्यये तदा” भा०
आ० २०।१७ श्लो० ।

दौक्षण न० दीक्ष-भावे ल्युट् । यत्नाद्यर्थनियमभेदे । “बन्ध
भोजनसदीक्षणेष्पि” राजसात्संज्ञः ।

दौक्षणीय न० दीक्षणाय ह्रितादि ङ । दीक्षासाधने हवि-
र्भेदे । “यो दीक्षते आग्नावैष्णवं हृदो दीक्षणीयं हवि-
र्भवति” शत०ब्रा० ३।३।४।२१ १इष्टिभेदे स्त्री “दीक्षणी-
याप्रायणीयातिथ्यदेवता” कात्या०श्रौ०५।३।१० “दीक्षणी-

यादीनां सकलानामिष्टीनां सदेवताकानासुगांशुत्वम्”
कर्कः “वागन्तेन वा दीक्षणीयां, नीचैस्तरां नीचैस्तरा-
मितरे” कात्या०श्रौ० ७।२।१ “अथ वा वागन्तेन उच्च-
मया वाचा उच्चैर्दीक्षणीयां कुर्युः इतरे द्वे इष्टो प्राय-
णीयातिथ्ये नीचैस्तरां कर्तव्ये, दीक्षणीया उच्चैस्तरां,
प्रायणीया तदपेक्षया नीचैस्तरां, तदपेक्षया नीचैस्तरा-
मातिथ्येति” कर्कः । ३शौभिके इष्टिभेदे हेम० । ध्याज-
पेयाङ्गभूते इष्टिभेदे । “वाजपेयाङ्गभूतानां यजतीनां
दोक्षणीयाप्रायणीयादीनामादिषु सकलदृष्टहीतमाज्जं
जुहोति” यजु० ६।५। वेददी० ।

दौक्षा स्त्री दीक्ष-भावे अ । श्रियमे २उपनयनसंस्कारे
“दीयते विमलं ज्ञानं क्षीयते कर्मवासना । तेन दीक्षेति
सा प्रोक्ता मुनिभिस्तन्त्रवेदिभिः” इति तन्त्रोक्ते श्वभौष्ट-
देवमन्त्रग्रहणे ४तदुपदेशे । यागाङ्गदीक्षा च द्वादशसंख्या
अपरिमिता वा यथाह कात्या०श्रौ०७।१।२६४ “द्वादश
दीक्षाः” “अत्राग्निष्टोमे भवन्ति” कर्कः । “अपरिमिता
वा” द्वादशसंख्यातोऽतिशयेनाधिकसंख्या वा दीक्षा
भवन्ति “अपरिमितं प्रमाणाद्भूय इति” परिशिष्टकारः
अतश्चत्वारो दीक्षापक्षाः, “एका दीक्षा, तिस्रो दीक्षा,
द्वादशदीक्षा अपरिमिता वा दीक्षेति” शाखान्तारादेते
दीक्षापक्षाः । आपस्तम्बः “दशाहमवराध्यं दीक्षितो
भवति मासं संवत्सरं वा यदा कश्चिच्छादित्यपरं विज्ञा-
यते च यदा वै दीक्षितः ज्ञयो भवत्यथ मेध्यो भवति
यदास्मिन्ननर्न किं चन भवत्यथ मेध्यो भवति यदास्य
क्षणं चक्षुषोर्नश्यत्यथ मेध्यो भवति यदास्य लज्जास्थि
संधीयतेऽथ मेध्यो भवति पीवा दीक्षेत क्षयो यजेत यद-
स्याङ्गानां हीयते जुहोत्येव तदिति विज्ञायते” इति ।
कर्कः “पुण्याहे दीक्षा क्रयः प्रसव उत्थानम्” ३६४०
“तान्यत्र दीक्षा सोमक्रयः प्रसवः सुत्या उत्थानं सुभाभिः
पुण्याहे विष्टिव्यतीपातादिज्योतिःशास्त्रनिषेधवर्जिते
स्रष्टिने भवन्ति यतएव अरन्ति “आभ्युदयिकः पदार्थः
पुण्येऽहनि कर्तव्यः एतानि चाभ्युदयिकानीति” कर्कः ।
तान्त्रिकमन्त्रदीक्षाकालादि मूल०त० उक्तं यथा
“अथ दीक्षाकालः सा च मलसासे न कार्या यथा-
ऽमस्यसंहितायाम् “यदा ददाति सन्तुष्टः प्रसन्नवदनो
मत्तम् । अयमेव तथा चैवमिति कर्तव्यताक्रमः । वि-
शुद्धदेशकालेषु शुद्धात्मा नियतो गुरुः । सकल्पो
प्रोधप्र कर्तव्यमङ्गुरारोपणं सने ।। कर्ष्यान्दीक्षुर्ष